

Salon Hradec Králové a Jaroměř, foto M. Vojř

Východočeský salon v Hradci Králové získal v posledních letech ustálené místo v Galerii Na Hradě v budově Knihovny Lékařské fakulty University Karlovy. Galerie za nedlouhou dobu své existence se dostává do trvalé sféry širokého zájmu o výtvarné umění. Vedle výstav vybraných autorů nebo skupin je to právě Salon získávající zde snad trvalé místo. Východočeský výtvarný salon má dlouhou a významnou tradici v kulturním dění města i regionu. Patří i do palety kulturních událostí všech míst, kde probíhal. Kromě toho v Hradci Králové patří již po několik let do doprovodného programu mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Salon je

SALONY POKRAČUJÍ V ROCE 2012

výraznou vizitkou pořádající Unie výtvarných umělců Hradec Králové, kdy na Salonu představuje tvorbu převážně většiny svých členů, ať již se jedná o stálé členy základny, ať o nové zájemce z řad mladých členů přinášející nové názory, pojetí, výtvarná řešení i nový výraz ve své tvorbě. Kromě členů Unie i letos představuje hosty. Jsou to práce studentů Střední školy propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí. Východočeský výtvarný salon v Galerii Na Hradě probíhal v době od 21. června do 1. září.

Pokud si povšimneme domovských míst vystavujících autorů, případně

i celé členské základny, vidíme, že aktivita a úspěšné realizace činnosti Unie lákají k účasti umělce i ze vzdálených míst Čech. Moravu reprezentují pak hlavně tvůrci z Moravsko – slovenského pomezí Oldřich Páleníček a nový člen Unie Ašot Arekelyan. Z nových členů se představil svým výrazným rukopisem Vladimír Plocek, krajiny vysokých horizontů Milan Krynek. Celou výtvarnou expozici výrazně uvádí rozměrný triptych Männerträume Jany Stibořikové naznačující vysněnou městskou krajinu. Obrazová tvorba je nejpočetněji zastoupeným oborem na Salonu. Rádi vidíme více jen náznak než reálný popis Heleny Bednářové, k abstrakci směřujících témat Jana

Dingy, výrazné náznaky Jana Štorkána. Z jiného kadlubu pak bájně starobylosti Jiřího Vavřiny, vesmírné vize Josefa Bavora, nápaditě vyjádřené situace Rudolfa Marečka, v díle Jiřího Šindlera je představován romantický vztah k poetické až snově vyjádřené přírodě. Zcela osobně a novým pojetím se představuje Jiří Bohdanecký, netradiční vyjádření nalézáme u Zdenka Farského staršího. Dálší východ se zalíbil Jiřímu Marbachovi, naopak své blízké okolí okouzlují Zdeňka Šindlara. Dagmar Jirousková si jako obvykle vytváří ručním papírem masivní podklad pro akvarelovou kresbu námětové různosti. Zdeněk Rosák obměňuje náměty domů, František Kalenský tentokrát představuje svoje postavy v geometrickém pojetí, Blanka Macháňová je opět jásavě zářící, Jaromír Krosch se hlásí energickou expresivní malbou. Je tu i Petr Špaček s osobitým a nezaměnitelným vyjádřením poetické krajiny, výrazný Michal Ščigol a mnozí další malíři.

Sochařská díla reprezentují tvorbu Evy Dlabáčkové, dřevěnými sochami překvapuje Jaroslav Doležal, plastikami Zdeněk Farský ml., nápaditým loutkám dopřává život Jiří Šimák, skleněné plastiky zde představuje Miroslav Říha, kompozice z ušlechtilých kamenů pak Luděk Velehrach.

V keramické tvorbě opět překvapuje nápaditá Darja Čejková, Jiří Dudycha přináší jako obvykle nezvyklé náměty a řešení vzdalující se obvyklosti keramické tvorby.

Ve fotografii počítačově upravuje výsledná díla Jan Slavíček, Aleš Kalenský dosahuje takovou úpravou nápaditě tvořené postavy, neobvyklého pojetí dosahuje Milan Michl i Oldřich Slégr. Zcela výjimečné je pojetí fotografie Milošem Vojířem, obliba ženského aktu neopouští Ivanu Lukavskou.

V projektech architektury jeví závažnou kultivovanost Milan Rejchl, málo časté tapiserie na Salonu představuje Petra Kutilová. Trochu humoru v tvorbě neunikla zájmu Pavla Matušky, ať již objevuje Brouky nebo Titanic.

Výtvarný salon z Hradce Králové se po krátké odmlce přesunul do blízké Jaroměře, kde od 16. 9. do 21. 10. pokračoval svou podzimní částí. Nebyl sice tak autorsky zastoupen, přesto představil současnou tvorbu autorů sdružených v královéhradecké organizaci charakteristickou pestrostí zpracovaných námětů i realizačních forem. Spolu s citlivou instalací ve skvělém výstavním prostoru se stal Salon vrcholným letošním výstavní sezony Jaroměřského muzea. To potvrdila ve svém zahajovacím vystoupení i ředitelka muzea PhDr. Olga Mertlíková a připomněla, již jeho desáté konání. Slova ředitelky doplnila sochařka Eva Dlabáčková, kdy jménem vystavo-

vatele poděkovala za možnost v této výstavní síni vystavovat, dále poděkovala sponzorům umožňujícím Unii výstavy a vydávání katalogů uskutečňovat a vzpomenula pěti členů, kteří v letošním roce opustili naše řady.

Jiří Soukup

HRADEC KRÁLOVÉ

Anders Jiří, Balíček Petr, Bavor Josef, Bednářová Helena, Bohdanecký Jiří, Čejková Darja, Dlabáčková Eva, Dinga Jan, Dudycha Jiří, Doležal Jaroslav, Drahoňovská Tereza, Farský Zdeněk ml., Farský Zdeněk st., Harvilková Milada, Jirousková Dagmar, Kalenský Aleš, Kalenský František, Kosohorský Luboš, Krosch Jaromír, Krynek Milan, Kutilová Petra, Lukavská Ivana, Macháňová Blanka, Marbach Jiří, Mareček Rudolf, Martinec Josef, Matuška Pavel, Michl Milan, Mikuláš Pavel, Novotný Vladimír, Plocek Vladimír, Rosák Zdeněk, Rejchl Milan, Říha Miloslav, Staňková Lucie, Stiboříková Jana, Ščigol Michail, Šindler Jiří, Šindlar Zdeněk, Šimek Jiří, Špaček Petr, Tlustoš Oldřich, Velehrach Luděk, Vavřina Jiří, Vojíř Miloš. HOSTĚ Dubnová Veronika (SSPTP Velké Poříčej), Slavíček Jan (autor www.stranek UVU).

JAROMĚŘ

Bavor Josef, Čejková Darja, Dlabáčková Eva, Dinga Jan, Doležal Jaroslav, Drahoňovská Tereza, Farský Zdeněk ml., Harvilková Milada, Kalenský Aleš, Kalenský František, Krosch Jaromír, Kutilová Petra, Lukavská Ivana, Marbach Jiří, Mareček Rudolf, Matuška Pavel, Mikuláš Pavel, Páleníček Oldřich, Plocek Vladimír, Rejchl Milan, Rydlová Lucie, Říha Miloslav, Staňková Lucie, Stiboříková Jana, Ščigol Michail, Špaček Petr, Velehrach Luděk, Vavřina Jiří, Vojíř Miloš, Štorkán Jan (in memoriam).

Plakát, autor Aleš Kalenský

Cena Inter pares pro JOSEFA SŮVU

Po svém nástupu na ředitelské místo Krajské galerie v Hradci Králové v roce 1963 dal této instituci nové směřování, novou ucelenou koncepci, kterou pak po celých 34 let působení neúnavně naplňoval a v roce 1991 také nový název „Galerie moderního umění“. Díky jeho odbornému a vysoce kvalifikovanému přístupu disponuje nyní galerie sbírkou moderního umění, jejíž komplexnost je výjimečná. Při svém úsilí vybudoval galerii vysoko přesahující regionální význam, dokázal nejen vzdorovat ideologickému diktátu tehdejší vládnoucí strany, ale díky svému osobnímu nasazení a odborné fundovanosti shromažďovat a nakupovat díla budoucí vysoké hodnoty a uměleckohistorického významu v kontextu českého výtvarného umění. Byl také vzácným znalcem regionální výtvarné scény a nebál se podporovat i umělce proskribované a vyloučené na okraj společnosti, dokázal nakupovat díla i „společensky nebezpečných autorů“. Josef Sůva své zásluhy o mimořádnou úroveň královéhradecké sbírky moderního výtvarného umění s příslovečnou skromností nevystavuje na obdiv, budoucnost ho však bude nepochybně hodnotit jako vzácnou osobnost hradeckého výtvarného umění druhé poloviny 20. století.

Martina Vítková

P. S.

PhDr. Josefu Sůvovi k získání prestižní ceny PRIMUS INTER PARES blahopřejeme a jsme rádi, že pokud mu zdraví a čas dovolí, zůstává jako pražský občan východočeskému výtvarnému umění věrný. Zvláště si pak vážíme kontaktů, které s UVU Hradec Králové udržuje jak účastí na vernisážích, prosincových setkání či úvodním slovem na vernisážích členů našeho sdružení.

JOSEF MARTINEC

Pochází z osady Hradisko u obce Tutleky, kde se 8. března 1927 narodil v rolnické rodině. Prožil tam šťastné dětství obklopené přírodou a získané životní zkušenost jej podvědomě natolik oslo-

vily, že se staly jeho životním krédem. Dospívání jej zastihlo na studiu gymnázia v Kostelci nad Orlicí, kde brzy rozpoznali jeho výtvarné schopnosti, prohloubili zájem o umění a vzhledem k jeho vlastnostem doporučili k dalšímu studiu. Filosofickou fakultu Karlovy university v Praze studoval u profesorů C. Boudy, K. Lidického a M. Salcmana obor pedagogika a výtvarné umění.

Své učitelské působení zahájil v Jablonném nad Orlicí, kde vyučoval čtyři roky a po přestěhování do Rychnova nad Kněžnou byl umístěn do nedalekého Skuhrova nad Bělou. Jako učitel Základní školy od 1. září 1956 pak vyučoval výtvarnou výchovu, zeměpis a deskriptivní geometrii a od roku 1959 zastával i funkci zástupce ředitele školy. Na této škole působil po celou dobu své učitelské kariéry, tedy až do svého odchodu do důchodu.

Jako pedagog byl velice uznávaný, platilo u něho bez nadsázky, že se mu povolání stalo koníčkem. Především výtvarná výchova byla jeho celoživotní láskou, pro kterou dokázal získat i své žáky. Jeho vztah k přírodě dokázal vštěpovat

Jarní krajina, nedat., olej, 115 x 67 cm

i svým žákům, kteří se pod jeho vedením učili tajům kreslení i malby a mnozí z nich potom pokračovali v hlubším zájmu o výtvarné umění i na rychnovské Lidové škole umění, později Základní umělecké škole, kde od roku 1961 vyučoval. Byl prvním učitelem výtvarného oboru na této škole a k pozitivnímu vztahu k tomuto druhu umění vedl stovky dětí, řadu z nich připravil na vyšší typy uměleckých škol. Pro jeho osobitou výuku, moudrost, zkušenost a pracovitost se zapsal do paměti žáků i kolegů jako osobnost, na kterou se nezapomíná a v dobrém vzpomíná.

Když v roce 2001 na Základní umělecké škole v Rychnově nad Kněžnou ukončil svou činnost, docházel i nadále do svého malého ateliéru v suterénu školy, kde se již jen plně věnoval výtvarné tvorbě a prožitkům se svými obrazy. V Rychnově nad Kněžnou byl šťastný, kraj pod Orlickými horami miloval a mnoho času trávil v přírodě, která mu poskytovala plnohodnotné vyžití. Proměnlivou krásou, kterou každoročně krajina prochází, se snažil zaznamenat ve svých obrazech. Malbě věnoval každou volnou chvíli. Obrazy z posledního desetiletí s expresním rukopisem a fauvistickou barevností mají zřetelný námět výřezu krajiny, která mu byla stále vděčnou i věcnou inspirací. Mimo malby se zabýval také grafikou a uplatnil své bohaté zkušenosti ve výtvarném oboru při výzdobách kulturních akcí nebo knižní ilustraci.

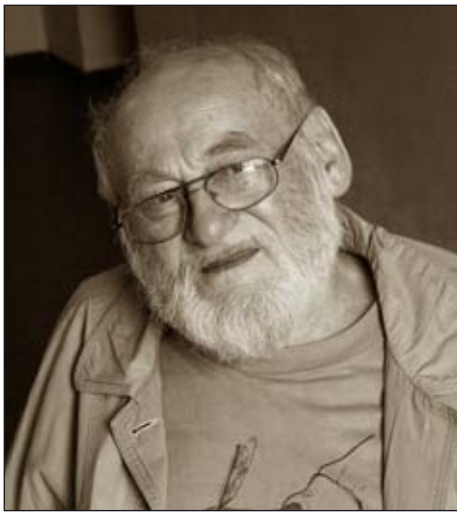
Byl dlouholetým členem našeho sdružení a prostřednictvím svých děl se účastnil řady výstav v regionu, pravidelně byl přítomen všech setkání a svými díly přispěl ke kvalitě Východočeských výtvarných Salonů. Jeho plodný, laskavý a obětavosti naplněný život k rodině a svému okolí se uzavřel 28. 4. 2012 ve věku 85 let.

Krajina se stromem, nedat., olej, 67 x 115 cm

Krajina se stromem, nedat., olej, 67 x 115 cm

JIŘÍ ZHIBO

Narodil se 5. srpna 1932 ve Staré Pace, v letech 1949 – 51 navštěvoval textilní průmyslovou školu ve Dvoře Králové a po jejím absolvování pracoval v místním návrhářském středisku podniku Tiba. Od roku 1960 působil jako propagační grafik v Náchodské Tepně, ale také 12 let ve svobodném povolání. Počátkem osmdesátých let byla existence venkovského grafika těžko udržitelná, nastaly zdravotní i jiné problémy a tak byl nucen stát se opět zaměstnancem, ale jiné textilní firmy – Veby Broumov. Jí vděčí, že se mohl v průběhu dalších let znovu koncentrovat na tvůrčí práci a možnost realizovat. S firmou spolupracoval i v seniorském věku.

Jak sám říkal, nikdy se necítil být malířem nebo klasickým grafikem, obdivoval však výtvarné metafory, intenzivně vnímal vše, co se objevovalo ve výstavních síních, katalogích a knihách v 60 letech a cítil potřebu tvořit užitou a propagační grafiku. Inspirovaly jej skvělé české a slovenské plakáty, švýcarský časopis Graphis i polský časopis Projekt a od roku 1964 pootevřená okna do světa, prostřednictvím brněnského Bienále užité grafiky.

Původní práce vyplývaly ze zaměst-

nanecké profese, ale záhy se okruhy postupně rozšiřovaly. Nejprve to byly plakáty – Mezinárodní veletrh Brno, Bižuterie pro celý svět, Liberecké výstavní trhy a zejména pak navázání blízkých kontaktů s divadelní scénou v Hronově byla oblast tvorby rozšířena mimo plakátovou tvorbu, na festivalové tiskoviny a to včetně návrhů a samotné realizace výzdoby města.

Významným mezníkem v jeho životě bylo osobní setkání s Oldřichem Hlavsou – náhodským rodákem z Plhova a našim předním Mistrem, v dnešní terminologii řečeno, grafického designu. A tak na jeho první výstavě v Hronově (1963) spolu s hradeckým Jaroslavem Chebenem představil již veřejnosti svých 50 prací tvořící soubor návrhů plakátů, obaly časopisů, značky a logotypy i práce již realizované výstavní katalogy, obaly programových a propagačních brožur. Zde byl postavem základní pilíř tvůrčího programu, který jen v určitém období rozšířil o výstavní expozice či jevištní výtvarnictví, ale jinak mu zůstal věren po celý život až do svého skonu dne 24. 6. 2012

Jeho dílo je roztroušené v tisících drobných a do světa rozptýlených zdánlivě maličkostí dotvářejí naši úctu k tvořivé osobnosti, kterou Jiří Zhibo beze sporu byl, což dokazují realizační práce a jeho prezentace na výstavách v Hronově, Náchodě, Hradci Králové v Dolním Kubíně na Slovensku, Praze a zejména několikrát v Brně na Bienále grafického designu, kde byl i členem tvůrčí sekce SBB.

Přesvědčit nás o tom mohla i jeho poslední výstava **Pohlednice za kulatý čtverec a neb něco málo grafického designu** v Galerii Na Hradě v Hradci Králové ve dnech 5. dubna – 7. května. Zajímavá a záslužná výstava, především po obsahové stránce a to z několika důvodů. Jednak již text plakátu v plném znění informoval, že pořadatelé – provozovatel Lékařská fakulta UK Praha a Unii výtvarných umělců, výstavu za-

Část expozice a návrhy plakátů, foto Z. Halíř

řadili do svého programu u příležitosti významného jubilea autora, který je dlouholetým členem královéhradeckého sdružení a v neposlední řadě také proto, že kvalitní užitá grafika se dá dělat ve zralém věku i na venkově.

Pohlednice za kulatý čtverec Jiřího Zhiby se mohla zdát jako nadsázka, ale ve skutečnosti šlo o prezentaci okruhů, kterými se po celý dosavadní výtvarný život autor cílevědomě zabýval. Jeho vystavené práce, vyznačující se nápaditou myšlenkou, dokonalou kompozicí, barevnou vyvážeností a precizním zpracováním byly výsledkem mnohaletého hledání, ujasňování smyslu grafického projevu, podstaty designu.

Výstava představila design firemní literatury (katalogy, výroční zprávy) z po-

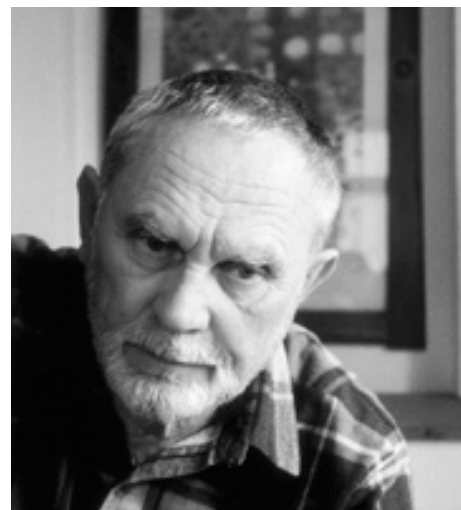
sledního období pracovní profese v propagačním oddělení, dále realizované zakázkové práce knižních úprav (obaly, sborníky). Do této skupiny můžeme zařadit autorovu druhou nejsilnější oblast – tvorbu značek a logotypů. Nejvíce na výstavě byla zastoupena plakátová tvorba v počtu 35 exponátů, oblast výtvarné tvorby, kterou autor preferoval a to včetně témat, na kterých pracoval. Byla zastoupena témata politická, ekologická, propagující divadelní inscenaci, hudební skupinu, festival, kongres či akce připomínající výročí. Nechyběly plakáty dekorativní a zejména 10 prací s tematikou Jiráskových Hronovů. Je pozoruhodné, že autor každoročně pracoval na tématu nejstaršího světového amatérského divadelního festivalu v Hronově bez víry, že bude některá z případných variant realizovaná. A tak se stalo skutečností, že Jiří Zhibo vlastnil největší sbírku svých plakátů s touto tematikou. Mimo jiné také zaujala citace v katalogu *“...Pokud je plakát vytištěný bez konkrétní zakázky, jen pro posílení sebevědomí svého tvůrce, stává se smutným paradoxem... Plakát nepotřebuje galerii. Jeho prostředím je ulice... Ale dobrý plakát i v galerii vypadá dobře.”* To byl právě případ této výstavy, iniciované předsedou královéhradeckého sdružení Unie výtvarných umělců PhDr. Josefem Bavorem. Výstava naplnila svůj záměr jak svou instalací, tak vydáním hodnotných doprovodných tiskovin, které navíc přispěly k celkovému příznivému dojmu. Zvláště katalog, dokumentující některé vystavené práce a doplňující texty přinesl i poučení širší veřejnosti. Uznání patří sponzorské firmě, autorovým přátelům při zajištění takto náročného projektu, kterou tato výstava bezpochyby byla.

P. S.

Vydavateli je líto, že si autor výstavy nestačil již tyto řádky přečíst.

BOŘIVOJ BOROVSÝ

malíř, grafik a výtvarný pedagog se narodil 19. července 1933 v Poličce. V letech 1954 – 58 studoval na Vysoké škole pedagogické v Praze u profesorů Cyrila Boudy, Karla Lidického a Martina Salcmana. Od roku 1962 působil na katedře výtvarné výchovy pedagogické fakulty v Hradci Králové, kde v roce 1990 byl jmenován docentem malby. V jeho životě, mimo své profese, hrála významnou roli vlastní výtvarná tvorba – kresba, grafika a především malba, následně prezentovaná na veřejnosti výstavní činností. Od roku 1962, průběžně do roku 2011, za téměř 50 let to bylo více jak dvě desítky samostatných výstav, od rodné Poličky přes galerie Východních a Severních Čech, Prahu až po Zelenou horu v Polsku. Účastnil se i výstav společných, nevýmaje Salonu Unie královéhradeckého sdružení, kterého byl dlouhou dobu členem. Na VI. Mezinárodním Bienále kresby v roce 2008 v Plzni, získal cenu Unie výtvarných umělců české republiky. Dílo Bořivoje Borovského je doposud zastoupeno v řadě tuzemských galerií, v zahraničí pak v Pratt Graphics Centr New York a uzavřelo se jeho skolem dne 21. 7. 2012, dva dny po té, když vzpomněl svých 79 let. Bořivoj Borovský pro nás objevoval krásu světa viděného, který nás obklopuje i toho, který si nosíme v sobě. Za svůj život vytvořil dlouhou řadu obdivuhodných kreseb, grafických listů, monotypů a obrazů. Od možnosti struktur v 60. letech se v posledních etapách přiklonil k abstraktním motivům vycházející z krajiny, ale maloval i figurální obra-

zy inspirované zlatým věkem malby, zvláště pozdní renesancí, Tizianem či Tintorettem, ale i Masacciem a Goyou. Autorova kultivovaná malba nezapře návaznost na poetickou linii české a evropské malby, která obracela svou pozornost ke krajině. Jeho obrazy disponují krásným malířským gestem barev plných života i snu a tónů. Harmonie jsou vyvážené a vzrušená vibrace sytých barev neskryvá hudební rozměr. Vždyť už expresionisté na počátku dvacátého století hovořili o souzvucích a synestéziích mezi barvami a tony. Barvnost v obrazech Borovského nabývá charakteru zvuků velkého orchestru i sóla jednotlivých nástrojů. Bořivoj Borovský, kouzelník krajiny, říkal ke svým obrazům *“Malba má používat jen svoje prostředky, název je jen anekdota, nebo literatura...Modrá barva není jen vodní hladina”*.

Martina Vítková (část textu)

Z Masacciova poselství, 1997, olej, 120 x 140 cm, foto archiv GMU HK 4 x

Plovoucí tvary, 2001, olej, 100 x 135 cm

Hlubina noci, 1996, olej, 100 x 135 cm

Hora 3 světél, 2002, olej, 100 x 145 cm

Osobní vzpomínka Josefa Bavora

Zpráva o odchodu B. Borovského mě zastihla se zpožděním, několik dní po návratu z dovolené. Patřila k těm, jimž člověk zprvu odmítá uvěřit. Vždyť ještě nedávno, krátce před loňským Silvestrem, jsme si v jeho bytě připíjeli na šťastný letošní rok a domlouvali výstavu v Galerii Na Hradě v roce 2013 k jeho osmdesátinám.

Znali jsme se dlouho, čtyři desetiletí, od mého příchodu do Hradce Králové. Imponoval mi nejen svou grafickou a malířskou tvorbou, vyzařující vitální tvůrčí energii a invenci, ale také svým nekompromisním postojem umělce, zvláště v někdejších neutěšených normalizačních letech. Když jsme se později stali kolegy a potkávali se na katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty, měl jsem příležitost sledovat také jeho pedagogické umění, kouzlo osobnosti a sílu inspirace, kterými působil na své studenty.

Docent Borovský byl náročný k sobě i k druhým, nesnášel laciné podbízení, degradaci umělecké profese. Nepatřil k těm, kteří vyhledávají rušný společenský život a popularitu. Byl solitér. Členem našeho Oblastního sdružení byl několik let. Jeho odchodem ztrácí východočeské výtvarné umění další z výrazných osobností. Výstavou v Galerii Na Hradě v září 2013 uctí naše sdružení autorovo nedožitě jubileum.

BOHUSLAV TOŠOVSKÝ

Narodil se 1. 10. 1951 v Trutnově, kde vychodil základní školu, vyučil se elektromechanikem a město s krajinou na úpatí Krkonoš se jako mladík naučil nejen vnímat, ale také zachycovat fotoaparátem. Jeho původní koníček postupně dospěl v dokonalé zvládnuté řemeslo, které mu umožnilo uplatnit se profesně v propagačním oddělení firmy Texlen. Toto období využil k doplnění si teoretických znalostí dálkovým studiem výtvarné fotografie v Brně. Veřejnosti se větším projektem představil v roce 1986, kdy byl spoluvůrcem výstavy k 150. výročí Inářského průmyslu na Trutnovsku. Získané zkušenosti a změna politického klimatu jej přiměla v roce 1990 k osamostatnění a jako autor ve svobodném povolání se realizoval v tvorbě katalogů, publikací, velkoplošných fotografií, obrazů pro interiéry pro organizace. V roce 2002 začal spolupracovat s Růženou Řezníčkovou na knize „Toulky minulostí a současnosti ve fotografii“ a dále na historické dokumentaci „Městské domy, hrady a tvrze“. Dlouhá léta spolupracoval se státním archivem v Trutnově, které jeho obrovské dílo v množství negativů převzalo od svých sbírek k postupnému zpracování, aby jeho dlouholetá nadšená práce zůstala zachována a případně v budoucnosti využívána.

Osobností byl spíše introvert, měl rád samotu, dobrou hudbu, poezii a miloval zvířata. To vše nelze nevidět v poetice fotografických snímků, kterými se vyjadřoval, které nepojmenoval ani nedatoval. Z jeho uzavřenosti plyne i vysvětlení, proč tak málo samostatně vystavoval (Trutnov 1987, 1993, 1994 a Lázně Bělohrad 1997), spíše se účast-

nil výstav společných nejen ve východních a severních Čechách, ale i v zahraničí na Slovensku a Polsku. Pověstná byla jeho šikovnost, zvládal řadu řemesel včetně elektroniky. Po celý profesní život postupně budoval a rušil několik atelierů až ten poslední, v Kostěnicích u Pardubic spojil s celkovou renovací staršího domu.

Svým odchodem všechny překvapil, ani nejbližší nevěděli o zdravotních problémech, které zřejmě neřešil. Fotograf Miloš Vojíš znal Bohuslava Tošovského velice dobře z Trutnova, kde jako rodák do roku 1970 také žil. Příležitostně se setkávali i později a k jeho odchodu řekl: *“O co byl skromnější než ostatní, o to více jsem si ho vážil. Jeho skonání dva měsíce před jednašedesátými narozeninami mě zaskočilo a přineslo nejen smutek, ale mnoho vzpomínek na člověka a kolegu, kterého již nikdy nevidím“.*

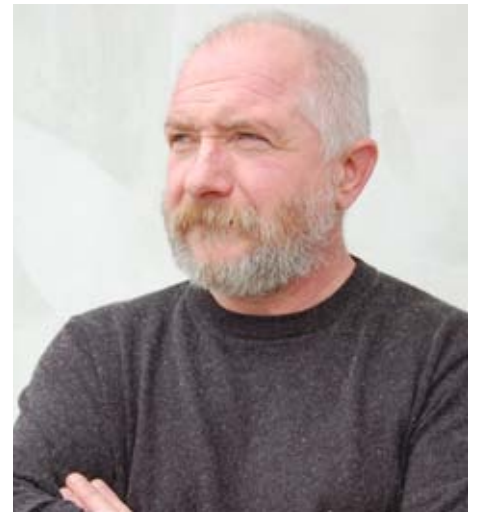

JAN ŠTORKÁN

Narodil se 26. února 1956 v Mladé Boleslavi, vyrůstal sám jen se svoji matkou, o kterou se pak staral po zbytek jejího života. Do roku 1994 žil v České Skalici, následně v Jaroměři. Od malička, jak sám říkal, chtěl být malířem a svou touhu naplnil, v roce 1994 se stal spoluzakladatel výtvarné skupiny Gróze. Byl také člověkem velice vnímavým, zajímal se o druhé. Zájem nebyl však povrchní, snažil se dotyčné pochopit a pomoci jim najít sama sebe. Vedla jej k tomu jeho křesťanská víra. Kvalifikovanost svých postupů studoval v letech 2000 – 2004 na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích obor arteterapie, v roce 2003 započal psychoterapeuticky výcvik v Institutu vzdělávání v Praze a v posledním období svého života působil jako arteterapeut v Domově důchodců v České Skalici.

Nemoc mu zásadním způsobem ovlivnila život, nedokázala však zničit jeho chuť tvořit. Dojížděl k soukromým konzultacím za malířem Michaelem Rittsteinem, plánoval další studia a cesty. Malbě zasvětil celý život ve snaze vyjádřit vidění světa svým osobitým způsobem. Maloval olejovými, akrylovými barvami, tvořil asambláže, sochy – objekty, věnoval se volné a užité grafice. Stylizované obrazy krajiny ztvárňoval

a od přelomu století je realizoval formou strukturované silné vrstvy pískovaných barevných hmot v jasných tonech. Povrch malby často modeloval nutkán touhou o hmotném uchopení motivu a reliéfní pasáže obklopoval hladkými plochami doplněné kresbou štetčové malby k dotvoření potřebného kontrastu v celkové kompozici. Obrazy tváří se jako abstraktní, jsou jen následovníky cest, kterými šli moderní čeští krajináři na počátku minulého století. Rozvolňující krajinné atributy v prostoru a jejich stylizace, jsou opatřeny silným energetickým nábojem, mající sugestivní pů-

Pán Ježíš je odsouzen k smrti, 2012, kombinovaná technika, 100 x 100 cm, foto M. Vaniček 3 x

sobivý výraz. Totéž platí i jeho zátiších, figurativních pracích a kompozicích věnovaným tématu „Světa lidí“, jeho zákonitostem a mezilidských vztahů.

Svou tvorbu představil na veřejnosti od roku 1990 do současnosti na samostatných a společných výstavách v řadě míst východních Čech, v Praze a Vídni, pravidelně se účastnil Východočeských výtvarných salonů. Zemřel dne 26. 8. 2012 po dlouhé nemoci ve věku 56 let. Michal Vaniček v závěru nekrologu říká: *Děkuji ti, Honzo, že jsi mě svým životem inspiroval a přitáhl k umění a k obrazům. Vděčím ti za mnohé a jsem rád, že jsme se spolu stihli těsně před tvou smrtí rozloučit. Jak jsme si řekli, třeba se uvidíme někdy jindy, někde jinde...*

Bříza, nedatováno, kombinovaná technika, 150 x 100 cm

Černé slunce, nedatováno, kombinovaná technika, 130 x 100 cm

ROZLOUČENÍ

Jaro a léto, měsíce pro většinu z nás toužebně očekávané k získání nové energie větším pobytem v přírodě a odpočinkem v optimistické náladě, mělo pro řadu našich členů tentokrát bolestnou připomínku událostí, které k životu patří. Vedení našeho sdružení dostávalo téměř v měsíčním intervalu samé smutné zprávy. Již začátkem května z Rychnova nad Kněžnou, kdy zpráva konstatovala, že 28. dubna 2012 naše řady opustil ve věku 85 let, dlouholetý náš člen malíř **Josef Martinec**. Byl to milý a skromný kolega, patřil po celá léta k pravidelným účastníkům našich setkání a svou tvorbou se podílel na zdařilé prezentaci Východočeského výtvarného umění. Naše organizace v něm ztrácí kolegu, na kterého bylo vždy spořehnutí.

Nečekaná a překvapující zpráva došla z Hronova, že 24. června 2012 náhle, před blížícím se výročí osmdesátých narozenin zesnul uznávaný grafický designer **Jiří Zhibo**. V posledních letech jej v pracovním nasazení omezovala nemoc, přesto připravil v Galerii Na Hradě, dnes již víme, poslední autorskou výstavu. Poslední rozloučení se konalo v pátek 13. července v obřadní síni Hronově.

S časovým odstupem bylo vedení UVU sděleno, že dne 21. července 2012 zemřel ve věku 79 let malíř a grafik **Bořivoj Borovský** narozený 19. 7. 1923. V minulých letech byl členem našeho sdružení a patřil mezi nejvýznamnější výtvarníky regionu. Jeho tvorba byla několikrát oceněna na domácích i zahraničních přehlídkách. Významné bylo jeho mnoholeté působení na hradecké pedagogické fakultě. Velký žal nad jeho úmrtím projevila i Královéhradecká sekce spolku sběratelů a přátel exlibris, který svým dílem vlastnických knižních značek – exlibris obohatil tento specifický žánr drobné grafiky. Jeho listy vždy zůstanou ozdobou majitelů sbírek. Na jeho malířské i grafické dílo a pedagogické působení další generace výtvarných umělců jistě nezapomene.

V pátek 27. července 2012 byla doručena další smutná zpráva. Ve věku nedožitých 61 let zemřel náš dlouholetý člen, fotograf **Bohuslav Tošovský**. Všichni kdo jej dlouhá léta znali a obdivovali jeho výborné fotografie, zpráva bolestně zasáhla a s jeho odchodem se těžko smířili. Pohřeb se konal 30. července v obřadní síni Pieta v Pardubicích.

V neděli 26. srpna 2012 byl povolán na věčnost malíř **Jan Štorkán**, tak znělo došlé oznámení doprovázené veršem: *Těžká cesta je ta správná, na jejím konci poznáš počátek. Tak poutníkem se člověk stává, správný poutník nevrací*

se nazpátek. Tak lze charakterizovat naplnění jeho tvůrčího a smyslu plného života, v délce pouhých 56 let. Poslední rozloučení proběhlo ve čtvrtek 30. srpna v Husově sboru v České Skalici.

Vedení Unie bezprostředně reaguje posláním písemných spoluúčastí pozůstalým a informuje o došlé zprávě na své webové stránce. Na prosincovém setkání se svými zesnulými kolegy rozloučí přítomní členové vzpomínkou a uctí památku minutou ticha.

RECENZE

Tři grácie, 1975, foto J. Chadima

Jiří Ščerbakov

Občanské sdružení Galerie u sv. Jakuba, Nový Bydžov – Metličany nezapomínají ve své výstavní dramaturgii na autory z našeho regionu. Pro letošní rok byl vybrán bývalý člen našeho sdružení, významný hradecký výtvarník Jiří Ščerbakov (1926 – 2007), jehož výstavu bylo možné zhlédnout v Biskupském Paláci na Velkém náměstí v Hradci Králové od 14. března – 30. dubna letošního roku.

Ščerbakovy obrazy jsou pro diváka vždy poutavou podívanou. Po výtvarné stránce jsou perfektně zvládnuté a plátina vyprávějí s bravurní lehkostí drobné příběhy, odrážející střípky vzpomínek a tu a tam se sarkastickým podtextem. S chutí malované výjevy prozrazují autorovy názory, zaznamenávají úvahy a to tak, že je nezřídkou nutné bedlivě hledat v podobě drobných textů, veršů, přípisů či zdánlivě nelogických atributů, které autor do svých děl vtiskl. Ne méně zajímavé bylo připomenutí jeho kresběného umění. V první řadě pozoruhodná technika, v podobě kralující spontánní linie, jež dokázala zachytit vše – obličej renesanční dámy nebo rej pekelníků. Zároveň, a to převážně, arénou umě-

Pilátek pontský..., 1992, kolorovaná kresba, 48 x 65 cm, foto archiv galerie

leckých úvah se stával velký formátový papír, kde si rozhodně nebral servítky, či neopomenul drobná zamyšlení. Námětem mu bylo cokoli, třeba poražený strom: *“Jsou stromy zeleně veselé, mladé, jsou stromy naložené v důchodu špinavých řek, jsou stromy jako bytčiky ptáků, který tam někdy celý den rozkošně řvou...”* nebo se na nás z papíru culí kudrnatý klučina s přípisem: *“Ještě neví malý Pilátek ponský na co je umyvadlo...”*

Jiří Ščerbakov musel být pozoruhodnou osobností. Dokázal objevovat kouzlo v obyčejném každodenním světě i s nebyvalým rozhledem pátrat v lidské historii. Jeho opětovné připomenutí nebylo ke škodě věci a chvályhodný počín Galerie u sv. Jakuba.

Část expozice, foto M. Vojří 3 x

Miloš Petera obrazy a kresby

Galerie Na Hradě, vernisáží 17. otevřela výstavu Miloše Petera hradeckého rodáka, dlouho již bydlícího ve Dvoře Králové. Jubilující autor (1937) dostal možnost vystavit svou tvorbu z iniciativy rady UVU, která svůj počín pojala jako dar k nadcházejícím narozeninám. Navíc byl dar rozšířen hodnotným vystoupením pánů Štěpána Raka, kytarového virtuóza a Alfreda Strejčka s doprovodnou recitací. Obsahově vysokou úroveň zahájení nastavil již PhDr. Josef Sůva, který v úvodním slově k výstavě hovořil o počátcích moderního umění v poválečné Evropě, kdy vzpomenuk výtvarné přehlídce „Documenta“ v Německu (1955), která nesporně ovlivnila naše autory a následně inspirovala mladé výtvarníky v regionu. Poukázal na jednoho z nich, vystavujícího Miloše

Peteru, který s dalšími kolegy v skupině mladých upoutali ve výstavní síni Staré radnice ve Dvoře Králové (1959) pozornost odborné veřejnosti. Tam lze hledat počátek dlouholetého přátelství postavené na schůzkách a konzultacích se sochařem Ladislavem Zívrem a kořeny autorova rukopisu při zpracování témat jak v kresbě a zejména v malbě. Poukázal na autorovu výtvarnou formu, kdy k zvládnutí obsahových myšlenek používá prvoplánové kompozice s použitím struktur, symbolů či asambláží v kultivované barevnosti. Úvodní slovo doplnil také autor, když rozšířil zmíněné skutečnosti spojené se skupinou mladých a přátelství se sochařem Ladislavem Zívrem, tehdejšími předsedou Svazu výtvarných umělců Východočeského kraje.

Sporckův mlýn, nedatováno, kombi. technika, 80 x 80 cm

Bez názvu, 1964, kresba, 40 x 60 cm

Autor na výstavě představil 34 obrazů a 12 kreseb volně vypovídající o základních okruzích témat, v kterých Miloš Petera cítí potřebu se vyjádřit. Jednak je to jeho vztah ke krajině, přírodě obecně, zvláště takové, která je nedotčena a o to více jej zraňuje konflikt vznikající v důsledku civilizačních postupů, ubližující přírodě i životu lidí. Jeho obranou je samotářství, prožívat krásu prožitků současných i minulých za přítomnosti starých předmětů, knih či osudů lidí. Cílevědomé sledování mu umožňuje duchovní transformaci, kterou v odpovídající výtvarné formě předkládá jako výzvu chovat se předvídavě. K zdařilé výstavě přispěly i kvalitní propagační tiskoviny z tvůrčí dílny Jiřího Zhiby.

Fotoreportáž Akt 12, foto M. Vojří

Atelier Labyrint na Novém Hradci Králové vznikl roku 2004. Od té doby připravuje v průměru šest výstav ročně. Na květen a červen roku 2012 jsme připravili skupinovout výstavu na téma - ženský akt - s názvem AKT 12. Obrazy, grafiky, fotografie, sochy a plastiky vystavili Ivana a Jan Bambasovi - keramičci a Jiří Bruckmüller - malíř z Českých Budějovic, sochař, designér a galerista Luděk Pavézka ze Zlína, Jiří Bareš, řezbář z hradeckého divadla Drak a další východočeši - keramička Darja Čejková, sochaři Štěpán Málek a Eva Dlabáčková, kovář Tomáš Misík a malíři, grafici a fotografové Jiří Šindler, Ivan Baborák, Miloš Vojří, Jiří Vavřina, Petr J. Špaček, Jan Dinga, Ivana Lukavská, Martin Misík, Václav Zeman, František Kalenský, Martin Zemanský, Tereza Staňková, Daniel Vlček, Jan Matlák a pořádající iniciátorka akce malířka Lucie Staňková.

Proč Akt 12? Končí nám rok 12 nového tisíciletí, akt je odvěké oblíbené a vyhledávané téma a samo slovo „akt“ neznamená jen zobrazenou nahotu, ale také čin - akci, v divadle například se tímto výrazem označuje dějství - jednání - obraz. Ženský akt patří mezi nejstarší výtvarné lidských rukou. Stáří tzv. venuše z Hohen Fels se určuje na 35 tisíc let. „Naše“ venuše věstonická má asi 25 tisíc let. Když si uvědomíme tento věkový rozdíl, zavnímáme cestou např. venuši z Mélu z 2. stol. před Kristem a ocitneme se v našem čerstvém tisíciletí v roce dvanáctém, populárně spojovaném s koncem světa, pochopíme, že téma ženského aktu je nejpodstatnějším v celé historii umělecké tvorby. S rozvojem reprodukčních technologií s ohledem na erotický a porno průmysl také nejzneužívanější, ale i to svým způsobem svědčí o prvotnosti zájmu o toto téma, které tak úzce souvisí s podstatou naší existence.

Když jsme se asi před rokem rozhodli uspořádat v našem ateliéru tuto výstavu, neoslovili jsme jen umělce, kteří se tvorbě aktů věnují. Na počátku byla naše snaha spojit daným tématem výtvarníky, jejichž tvorba oslovuje nás, bez ohledu na to v jakém stylu či směru tvoří. Pro některé z nich to byla i první výzva na téma akt. Podmínkou nebyla

ani figurální podstata aktu, prostě jen inspirace. Tak se nám sešla pozoruhodná kolekce obrazů, soch, grafik i fotografií od umělců, které můžete označit jako realisty, abstraktivisty, minimalisty, animisty, surrealisty, konkretisty, symbolisty, humoristy a další „isty“ stylově nezařaditelné.

Ateliér Labyrint je naprosto volný, neziskový spolek a co se „programového“ zaměření týče, rozhodně nemá v úmyslu cokoli hlásat, demonstrovat a vůči komukoli se vymezovat. Hledáme především osobní pravdivý výraz a blízkost člověku.

Z výstavy a pořádaných workshopů v jejím průběhu, především focení aktu, vznikla fotokniha a CD s množstvím reprodukcí a fotografií, kterou jsme pro zájemce produkovali na objednávku. Pro příští rok chystáme podobnou akci, tentokrát na téma „tanec“. Jestliže „akt“ je téma prastaré a relativně snadno uchopitelné, tanec, ač také prastaré téma, se ze své rytmické, akční podstaty zdánlivě přičí trvalému zachycení v zastaveném okamžiku. Přesto ale patří také k nejzobrazovanějším tématům od pravěku stejně jako lov. Doufáme, že to bude stejně přitažlivé.

Lucie a František Staňkovi

LISTÁRNA

Sportovec, Ing. Jiří Soukup zdolal v osobním rekordu latku 85

Psal se rok 1927. V tomto roce si v červnu Josef Váchal do svého deníku zapisuje: „Slunce, horko. – Přetiskoval nové dřevoryty, Uličku se sloupem kreslil, rozřezával panorama Korčuly... řezal a tisk! Dům na nábřeží...“ V tomto roce v naší mladé republice byl potřetí zvolen prezidentem T. G. Masaryk. V tomto roce ve světě Charles A. Lindbergh jako první člověk přeletěl za 33 hodin 29 minut bez přistání Atlantický oceán. V tomto roce náš Jindřich Brouček, první Bařův letec podletěl letadlem Albatros most přes Dyji. V tomto roce vznikl první oficiální český skautský oddíl. V tomto roce byl také promítán první zvukový film. V Hradci Králové v tomto roce byl schválen regulační plán Josefa Gočára. A v tomto roce se narodil Jiří Soukup. Od sudíček dostal k narozeninám lásku k umění, lásku ke koním, lásku ke sportu.

Je to až neuvěřitelné, jak nám, seniorům urychleně přibývají léta. Bylo to před pěti lety (jako včera), kdy jsme se v Galerii na mostě sešli na zajímavé výstavě k jubilejní osmdesátce Jiřího Soukupa, která nesla název „Malované dopisy a lístky z památníku“. A letos, v roce 2012 jsme se sešli opět, tentokrát k pětáosmdesátému výročí narození nad obsáhlou výstavou exlibris s jeho edice. Sešlo se mnoho gratulantů. To

proto, že Jiří Soukup je známou osobností nejen mezi přáteli SSPE, jehož je Čestným členem, mezi umělci, kterým je přítelem a neúnavným pořadatelem výstav, ale také mezi osobnostmi města Hradec Králové, které mu udělilo výjimečné vyznamenání Primus Inter Pares a v neposlední řadě také mezi sportovci, kde stále ještě závodí, ale je i dobrým organizátorem sportovních akcí. Ti všichni přišli popřát k významnému jubileu.

A i my Ti, Jiří, přejeme, aby Tě provázelo zdraví, elán a stálý optimismus a řečeno sportovní terminologií, abys dále trénoval a překonal osobní rekordy včetně té magické devadesátky.

SZ + MR

Sekce Spolku sběratelů a přátel exlibris Hradec Králové

ZE SCHŮZÍ RADY

Členové Rady se scházeli od počátku roku na pravidelných schůzích každý měsíc, kde projednávali aktuální záležitosti, přípravu plánovaných akcí, přihlášky nových zájemců o členství v UVU, žádosti o příspěvky ze strany sponzorů, Magistrátu města a následně hodnocení Salonů.

Začátkem roku byla schválena změna ve stanovách, týkající se přijímání nových členů. Rada schválila a podala oficiální návrh na výroční cenu města „Primus inter partes“ pro PhDr. Josefa Sůvu, které mu byla následně udělena. Východočeský výtvarný Salon se uskutečnil opět v hradecké Galerii Na Hradě a v Jaroměři.

Naše sdružení se letos těšilo sponzorské přízni zejména ze strany Magistrátu města. V několika etapách jsme obdrželi příspěvky na činnost a na pololetní akce. Východočeský výtvarný salon byl zařazen do prestižního projektu Regina. Také od krajského úřadu jsme obdrželi dvacetitisícový příspěvek. Příznivá finanční situace nám umožní v příštím roce vydat nový katalog.

Novou akcí bude v jarních měsících výstava členů UVU na zámku Kinských v Kostelci nad Orlicí. Zástupci našeho sdružení byli pozváni spolu s jinými umělci královéhradeckým biskupem Mons. Vokálem na předvánoční setkání s uměleckou obcí v biskupské rezidenci.

Z diskuzí v Radě vyplynula potřeba zabývat se otázkou obměny a „omlazení“ Rady o nové aktivní členy na výroční (volební) schůzi Oblastního sdružení na jaře příštího roku. Josef Bavor

DISKUZE

K životaschopnosti každé organizace patří zájem o stav členské základny. Ve zprávě Rady přednesené předsedou na prosincovém setkání, s vědomím od-

povědnosti bylo toto téma otevřeno. I diskuse k této problematice potvrdila, že je to bolestivé místo našeho sdružení. Skutečnost, že členská základna stárne, zaznamenáváme každým rokem a nových členů nepřibývá v takovém množství, aby nahradily ztráty. Zmiňované cesty – náборы na výtvarných školách, účast hostů na Salonech, zkušební lhůty současně poukázaly dbát na kvalitu výtvarné tvorby přijímaných. Podporu této cesty naznačuje inovace stanov sdružení. Diskuse postrádala také názor, jak nové členy, zejména mladších ročníků zařadit do života organizace a umožnit jim se projevit. Tyto i další otázky by bylo užitečné znovu projednat a pokusit se najít východiska.

INFORMACE

Darja Čejková, Hradecké ceny 2012

UNIE přispívá k věhlasu města, tak by se dal nazvat podíl na průběhu akce konané ve středu 28. března v katedrále svatého Ducha Hradec Králové, kdy byly udělovány Výroční ceny města. Na základě návrhů občanů a institucí, se tradičně od roku 1993 osobnostem žijícím a působícím v krajském městě, uděluje výroční cena za významné počiny na poli kulturním s názvem Hradecká múza, cena za významné počiny na poli sportovním, Hradecká sportovní cena a Cena primátora města, za výjimečnou práci. Naše Unie výtvarných umělců jako celek této pocty ještě nedosáhla, ale přispívá k věhlasu této události.

Umělecká keramička Darja Čejková již po léta je autorkou řady děl pro laureáty výročních cen. Ji vytvořené keramické ceny byly reprodukovány pro ilustrování tiskovin vydávaných k této události a byly součástí výzdoby katedrál při udělování letošních cen.

Malíř a grafik Jiří Šindler provází tuto událost v její letos sedmnáctileté historii řadou uměleckých děl pro laureáty některých cen, nebo zdobí diplomy udělované nominovaným. Je jistě poctou přispět svými uměleckými díly k věhlasu slavnosti města Hradec Králové při udělování jeho výročních cen. (sou)

I přes nepříznivé období k získání finanční podpory na aktivity spojené s činností našeho sdružení, podařilo

se získat podporu Královéhradeckého kraje, Magistrátu města Hradec Králové, EPO Opatovice, ŠkodaFIN Praha, Chládek & Tintěra Pardubice, DUKASE Hradec Králové, SŠPTP Velké Poříčí. Vyjednávačům i dárcům patří upřímné poděkování.

Také v letošním roce členové našeho sdružení pozitivně přistoupili k výzvě nadačního fondu hradecké agentury "Butterfly" a věnovali svá díla do aukce na podporu zdravotně postižených dětí. Samotné aukci předcházel koncert Filharmonie Hradec Králové se svými sólisty, na kterém byly předneseny nezapomenutelné světové filmové melodie. Po koncertě následovala aukce obrazů děl našich kolegů Jiřího Šindlera, Lucie Staňkové, Jana Dingy, Vladimíra Plocka, Františka Kalenského, Evy Dlabáčkové, Jany Stibořikové, Jana Štorkána doplněné i dalším autorem a pracemi dvou dětí z Děstkého domova Nechanice. Díla byla vystavena již od 1. dubna ve foyeru FHK do doby konání akce 22. května. Byla vydražena částka ve výši 54 500 Kč, které pomohou dětem z Nechanického domova zaplatit jazykové kurzy, mimoškolní vzdělávání a prázdninové pobyty v přírodě, na které v omezeném rozpočtu dětského domova už po léta nezbyývají peníze.

Náš čestný člen, publicista a organizátor výstav, pravidelný dopisovatel do našich novin, aktivista sběratelů exlibris ing. Jiří Soukup koncem června oslavil 85 let života a jak jinak než tím, že připravil a uskutečnil ze své sbírky výstavu exlibris od 25. 6. do 20. 7. v královéhradecké Galerii na mostě. Na zahájení spojené s gratulací se sešla celá řada jeho přátel, mezi kterými nechybělo zastoupení oblastního sdružení Unie, předsedou Josefem Bavorem. Je těžko pochopitelné co v jeho věku se dá stihnout. O jeho sportovních výkonech a ocenění bylo psáno již v minulém čísle Palety a znovu připomenuto tohoto roku v Hospodářských novinách č. 20 (18. 5.) ve víkendovém magazínu a v Týdeníku 5 + 2 dny č. 27 (18. 10.) v rubrice Královéhradecký kraj. Tentokrát byl rozhovor rozšířen o jeho životní profesi chov koní a otužování. V této souvislosti ještě přídavek. Když většinou všichni oblékají bundy a kabáty, nasazují čepice a rukavice, Jiří Soukup v sobotu 14. 1. si odskočil do Náchoda na tradiční setkání otužilců na řece Metují, aby spolu s dalšími více jak stovku plavců uplavával svých 750 m.

S radostí popularizujeme došlou zprávu, že náš humoristický malíř Pavel Matuška získal 1. cenu na Mezinárodní soutěži kresleného a malovaného humoru ve městě Bursa v Turecku (pořadatel Anatolian Cartoonists Association – téma soutěže: Nakupování je život). Odborná porota tak rozhodla 28. 7.

2012., když shlédla příspěvky od 300 autorů z 52 zemí světa.

Z rozhodnutí naší Rady UVU, bylo projednáno s vedením Muzea ukončení konání Salonů v Jaroměři. Důvodem jsou stoupající náklady a provázející těžkosti s přepravou výstavního zařízení i menší zájem členů vystavovat. Ředitelce bylo za dosavadní desetiletou spolupráci poděkováno a dohodnuto umožnit v případě zájmu malé skupiny našich členů po dohodě přímo s vedením Muzea v Jaroměři vystavovat.

Významného životního výročí dosáhl v letošním roce Petr Balíček RNDr., CSc. (19. 1. 1942), Rudolf Mareček (31. 7. 1942), Miloslav Lhotský (28. 3. 1932). Rada UVU s radostí konstatovala, že jmenovaným zdraví dovoluje i nadále tvořit, účastnit se života sdružení a přeje jim spolu s ostatními členy do dalších let spokojenost z tvorby i z osobního života.

Demografie k 30. 11. 2012

Věk	>35	>50	>65	>70<	cel.
ženy	2	6	6	2	16
muži	5	5	13	37	60
cel.	7	11	19	39	76

Zastoupení našich členů z okresů.

okres	HK	Jl	NA	RK	TU	ost.
ženy	6	-	1	1	2	6
muži	19	4	5	2	6	24
cel.	25	4	6	3	8	30

JEDNOU VĚTOU

V Galerii Barbara v Hradci Králové jsme mohli od 1. 3. do 31. 3. shlédnout kolektivní výstavu „Město pod bílou věží“. Úvodní slovo při zahájení výstavy přednesl prof. Josef Krofta, náměstek primátora HK. Výstava se konala pod záštitou UVU.

Ve čtvrtek 5. 3. v 10 hodin v Českém rozhlasu Pardubice v pořadu „Máme hosty“, náš místopředseda rady Jiří Dudycha rozmlouval se starostou Sezemic panem Kopeckým

V sobotu 15. 5. od 9 do 17 hodin proběhl ve východních Čechách druhý ročník zájmově turistické akce Den otevřených ateliérů. Po celý den byly zpřístupněny široké veřejnosti pracovní prostory přihlášených autorů v Pardubickém a Královéhradeckém kraji. Z našeho sdružení to byli Farský Zdeněk ml., Mgr. Plocek Vladimír, ak. sochař Rosák Zdeněk, Stibořiková Jana.

Noviny MF DNES přinesly 10. 7. fotografii s textem, který informuje, že malíř a grafik Miloš Petera převzal z rukou starostky Dvora Králové za celoživotní dílo v oblasti kultury "Cenu města".

Jmenovaný je sice Hradeckým rodákem, ale valnou část života působí ve Dvoře Králové. Své pětasedmdesáté narozeniny připomenul výstavou v Galerii Na Hradě, kterou rada UVU uspořádala k jeho životnímu výročí.

V porovnání s rokem minulým musíme konstatovat neúspěch v publicitě. Mimo interního časopisu Lékařské fakulty SCAN (3/2012), novin MF DNES (29. 9.) a zvláště prostřednictvím webové stránky obsáhle pojaté Chadimovy Fotorevue – 240 (26. 9.) je sice úctyhodné, ale také jediné, co nám media (televize, rozhlas, tisk) i přes veškeré naše snahy, věnovaly.

Náchodský výtvarný podzim, jedna z největších regionálních přehlídek výtvarného umění, byl zahájen 23. 11. vernisáží, za hojné účasti včetně vedoucího oddělení kultury Královéhradeckého úřadu PhDr. Pavla Mertlíka, již po devětatdvacáté. Výstava je instalována ve výstavních prostorách Galerie výtvarného umění v Náchodě v zámecké jízdárně. Přehlídka, za účasti 60 autorů představuje 187 prací a potrvá do 6. 1. 2013. Z členů Unie jsou zastoupeny Helena Bednářová, Farský Zdeněk, Farský Zdeněk ml., Václav Macháň, Blanka Macháňová, Jiří Marbach a in memoriam Jan Štorkán a Jiří Zhibo.

VÝSTAVY

BRNO

Dům pánů z Lipé, 1. 11. – 30. 11.

Lucie Staňková – Teorie strunovníku

HRADEC KRÁLOVÉ

Galerie Na Hradě, 18. 1. – 20. 2.

František Kalenský – Časoprostory, obrazy

Biskupský palác, 4. 2. – 13. 3.

Štorkán, Šimáček, Nebeský – Třikrát cestou

Křížovou, obrazy

Galerie Barbara, 5. 4. – 30. 4.

František Kalenský – obrazy, kresby

Ateliér Franco Arazzi – kožené tašky

Galerie Na Hradě, 5. 4. – 7. 5.

Jiří Zhibo – grafický design

Ateliér Labyrint, 6. 5. – 30. 6.

Akt 12 - Baborák, Bambasovi, Bareš, Bartůněk, Brückmüller, **Čejková, Černoš, Dinga, Dlabáčková, Chromek, Kalenský, Lukavská, Málek,**

Misík, Misík, Pavézka, **Špaček, Staňkovi, Šindler, Vavřina, Vojír, Vlček, Zeman,** Zemanský

Výstavní prostor LF, Šimkova 870, 15. 5. – 9. 6.

Tereza Drahoňovská – Doupátka

Galerie Barbara, 7. 6. – 30. 6.

Petr Špaček – obrazy, Květa Pafailová – keramika

Galerie na mostě, 27. 8. – 14. 9.

Miloš Chromek od reality k abstrakci a zpět

Atelier Labyrint, 16. 9. – 31. 10.

Miloš Chromek – obrazy

Galerie Automat, 1. 10. – 31. 10.

F. J. Kalenský & Hanka Paulusová výtvarná

poetická koláž obrazů a veršů

Pavla Martince & Kamila Prince

Galerie Barbara, 5. 10. – 31. 10.

Václav Zeman – obrazy, Jaroslav Nastoupil –

dřevěná plastika

Galerie Na Hradě, 18. 10. – 19. 11.

Miloš Petera – obrazy a kresby

Galerie Rondo, 4. 12. – 31. 12.

Dagmar Jirousková – koláže. Měsíce, květy

HRONOV

Výstavní hala JD, 4. – 16. 9.

Jiří Zhibo – plakáty

LITOMYŠL

Galerie de Lara, 22. 6. – 6. 7.

Jiří Šindler – obrazy

LOMNICE NAD POPELKOU

Městské muzeum a galerie, 1. 4. – 24. 4.

Michail Ščigol – malby

NOVÝ BYDŽOV

Galerie u sv. Jakuba, 7. 4. – 29. 5.

Jiří Šindler – obrazy, Jaroslav Doležal – plastiky

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

Městská galerie Zázvorka, 29. 6. – 9. 9.

Pavel Matuška – Usmívání

obrazy, kresby, řezby

Městská galerie Zázvorka, 6. 9. – 28. 10.

Farský, Linky času – plastika, grafika

PARDUBICE

Zelená brána, 25. 6. – 6. 7.

Jiří Vavřina – Pernštejnové a vznešená

společnost, obrazy

SEMILY

Státní okresní archiv, 20. 4. – 8. 6.

Michail Ščigol – A. V. Valdštejn, obrazy

TRUTNOV

Galerie - Dům tisku, 1. 2. – 30. 4.

Karel Štěpánek, Jan Štorkán – obrazy

a monotypy

Galerie města Trutnova, 14. 3. – 14. 4.

Miloslav Lhotský – obrazy, grafika, objekty

Galerie - Dům tisku, 7. 11. – 31. 1. 2013

František J. Kalenský ...když promluví múzy

VAMBERK

Městský klub Sokolovna, 15. 9. – 7. 10.

Vladimír Plocek a jeho přátelé Josef Filip,

Václav Macháň, Blanka Marešová – Plocek,

Vladimíra Bednářová – Plocková, obrazy,

pískovcové sochy, keramika, fotografie

VESELÍ NAD MORAVOU

Café Pierre, 6. 10. – 15. 11.

Oldřich Páleníček – drobná grafika, ex libris,

ilustrace

ZÁBŘEH

Galerie Tunklův dvorec, 2. 11. – 30. 11.

Gabriela Fajfrová, Jana Stibořiková, obrazy

PŘEDSTAVUJEME

Galerie na mostě Hradec Králové

Provozovatel:

Farmaceutická fakulta UK

Heyrovského 1203

500 05 Hradec Králové

telefon: 495 067 111

www.faf.cuni.cz/Fakulta/Galerie-Na-Moste

Kontakty:

Marie Rumlarová, RMarie@seznam.cz

telefon: 607 891 663

Alena Pakostová, alena.pakostova@faf.cuni.cz

telefon: 495 067 313, 737 380 291

ing. Jiří Soukup, telefon: 605 342 512

Otevírací doba: pondělí až pátek 8 – 18

sobota 8 – 17, neděle 9 – 16

Galerie na mostě, se nachází v koridoru – mostu spojujícího dvě budovy Farmaceutické fakulty s přístupem z vrátnice fakulty. Svou pravidelnou činnost zahájila v roce 1980, ale jejímu vzniku předcházela iniciativa členů výtvarného kroužku zaměstnanců a studentů fakulty založeného 12. 12. 1974, vedeného prof. MUDr. Ivo Haisem, CSc. (*1918 – 96, emeritním profesorem UK FaF HK v oblasti chromatografie) a doc. RNDr. et PhMr. Václavem Ruskem, CSc. (*1928, badatelem a učitelem dějin farmacie). Výtvarná tvorba kolektivu byla i základem výstavní prezentace (1975), rozšířená o výstavu prací dětí zaměstnanců fakulty (1984), doplněnou ještě o fotografie studentů

cestujících po světě v rámci akce Erasmus (1996). V současnosti jsou tyto výstavy za městnanců a studentů fakulty pořádány jako Memoríál profesora Heise.

V programu výstav má své místo každoroční přehlídka novoročenek založená v roce 1979 MUDr. Rudolfem Příbyšem, CSc., který získává umělecky hodnotné novoročenky zejména výtvarných umělců jako opětovné odpovědi na svá novoroční přání. Soubor je v posledních letech doplňován i o novoročenky získané hradeckými sběrateli a následně reprízován KPU na Ministerstvu zemědělství ČR v Praze.

K tradičním výstavám patří Žně českého a slovenského exlibris – Žatvy slovenského a českého exlibris pořádaného od roku 1981, inspirovaná přehlídkou farmaceutů v Brně (1979).

Programová skladba je obohacována o autorské nebo námětové výstavy, kdy jsou zvaní mladí, začínající tvůrci i významní výtvarní umělci z místa, regionu i vzdálených míst. Ve výstavním programu nechybí autoři z řad zdravotníků i členů UNIE HK.

Instalace plošných exponátů je na 28 panelech v jutovém provedení o rozměrech 120 x 60 cm, práce trojrozměrné na vodorovných sklech ve svislých vitrínách a prosklených skříních. Časový interval výstavy je měsíční, o prázdninách dvouměsíční. Výstavní prostor je pronajímán bezplatně, autor ve své režii zajišťuje instalaci a likvidaci výstavy, při vernisáži kulturní pořad a občerstvení. Pořadatel je nápomocen při propagaci výstavy. Zahájení mají obvyklý termín pondělí v 16 hodin s úvodním slovem seznamujícím s osobností a dílem vystavujícího autora za přítomnosti přátel galerie a výtvarného umění.

REPORTÁŽ

NAŠ PAVEL MATUŠKA

Se členem naší UNIE Pavlem Matuškou (1944, Třebechovice pod Orebem) se již po tři desetiletí setkáváme osobně i prostřednictvím jeho díla. Nejdříve jsme se s ním usmívali na stránkách novin a časopisů s kresbami s dominantní postavou s mohutným knírem a od počátku s jeho promyšleným humorem. Později svůj technický arzenál doplnil o barevnou litografii a námětová bohatost se rozšířila na významné osobnosti národního a světového dění charakterizované osobitými atributy. Přibližně od vydání bohaté monografie Usmívání v roce 2006 přibyla malba a řezba. Knihu představil na památném křtu v Českých Budějovicích v galerii U hroznu, kde mu početná divácká společnost připravila jedinečné ovace. Od té doby je prezentace Matuškových děl obvykle nazývaná Usmíváním. V posledních letech to byla řada úsměvných výstav, z toho v naší blízkosti od 21. 1. 2009 v Galerii Na Hradě, od 11. 11. 2011 v Galerii pod radnicí v Ústí nad Orlicí a v zápětí na to 8. 12.

2011 v Královéhradecké filharmonii.

Není příliš obvyklé, aby výtvarný umělec sám hovořil na vernisáži své výstavy. Matuškovy slovo se však nese vždy na vlně jeho úsměvného díla. Málokterý tvůrce se také veřejně přiznává ke svým tvůrčím záměrům a konkrétnímu dílu. A tak jsme se ve Filharmonii Hradce Králové dozvěděli dosti podrobně o připravovaném obraze. Dlouho totiž nad Matuškovým stolem visí fotografie slavných Beatles z roku 1969, jak kráčí po přechodu Abbey Road. Pavel Matuška poskytuje lano dodávající jistotu přecházejícím a vysnil paní učitelku z mateřské školky s červeným štítkem pobízející ke zrychlenému kroku. Výjevem nabízí malíř úvahu k alegorii v životě připravující mnohé přechody, třeba od nezdaru k úspěchu, ale bohužel někdy i naopak snad i proto, že chybí to zajišťující lano chránící Beatles – Brouky. Již se těšíme na brzké objevení toho obrazu: Šup, šup! Broučci!, které slibuje ve svém závěru autor a pokračuje, cituji: *Vážení, jako už při minulých výstavách, se chci i dnes omluvit těm, kteří se nad mými pracemi usmívat nebudou. Bud' z nepochopení, nebo proto, že je některé mé poťouchlé nápady přímo pobouří. Přál bych si ale, aby se vám raději obrázky líbily, alespoň tak, jako se líbily mně, když jsem je tvořil. Za to, že mně bylo popřáno nechat tady po sobě pár obrázku k usmívání, děkuji Pánu Bohu za dar tvořivosti, svým blízkým, své rodině za pochopení, a děkuji vám všem, kteří jste mě poctili svou přízní, podporou a pomocí na tom mém přechodu. Ted' považujte mou výstavu USMÍVÁNÍ za otevřenou od ucha k uchu, až do konce ledna 2012.*(konec citátu)

Jiří Soukup

PALETA č. 3 | 12. 12. 2012

Nepravidelné noviny

UNIE VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ

oblastní sdružení Hradec Králové
Baarová 1381, 500 02 Hradec Králové
tel/fax: 495 523 175
www.uvuhk.cz

vydává: Rada UNIE

uzávěrka vydání: 30. 11. 2012

Redakčně a graficky připravil

Jiří Marbach,

tel: 776 302 137,

e-mail: marbach.nmnm@email.cz

Lito: LOSENICKÝ – polygrafický závod s. r. o.
Nové Město nad Metují

Tisk: Miroslav Lukášek,
Nové Město nad Metují

Náklad 120 ks, Neprodejné